

Svatojiřské Listy

občasník kostelecké farnosti

ročník 22, číslo 1, květen 2025

ÚVODNÍ SLOVO

Zdravím a pozdrav Pán Bůh všem farníkům k vydání velikonočního čísla SJL roku 2025.

Těchto několik řádek píši o 4. neděli postní, pár dní poté, co mi Ruda Potštejnský sdělil úmrtí paní Jiřiny Plné, dobré duše farnosti, která poslední roky trpěla přibývajícími bolestmi nohou a svými nemocemi. Kéž odešla k svému Stvořiteli a Spasiteli smířena s ním a plně odevzdaná do jeho rukou. Mysleme na paní Jiřinu v modlitbách a já při liturgii. Dožila, myslím, v klidné harmonii se svou dcerou a pod její péčí.

Žijme zbožně a bohumile své dny před tváří Nejvyššího, abychom každodenně byli připraveni vydat počet z těchto svých dnů a celého svého života, nikoli snad až později. I toto patří do postního obsahu, vždyť čteme a vidíme završování a naplňování života Krista Pána, našeho Mistra, až k jeho Velikonocím, kdy

každý den jeho života byl uvědomělý, plodný a svatý.

V tyto dny jsme byli duchovně spojeni s poutníky z Čech a Moravy při Národní pouti do Říma a v televizním vysílání sledovali bohoslužby z papežských bazilik v Římě za jejich účasti. Kéž jim i nám tato pouť a tyto četné Svaté roky získají milosti Boží a přiblíží Božské Srdce, abychom do něj znovu a plněji vstoupili a stali se mu podobnými.

Ať jaro a probouzející se příroda věští daleko více nepopsatelnou krásu Zmrtvívstání Božího Syna v těle i budoucího vzkříšení pokorných lidí a obnovení tváře planety Země.

Těším se, že se snad brzy uvidíme a já vpluji do duchovní služby na faře, počítám od druhé neděle velikonoční. Současně děkuji za nedělní zástupy a slavení velikonočního Tridua otci Petru Zadinovi a rovněž pěveckému sboru, hudebnímu doprovodu, ministerce, službě kostelníků a dalších, vč. výzdoby a úklidu kostela. Děkuji za vytrvalé modlitby.

Žehnám.

Otec Vladimír Handl

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři,

habemus papam! Máme papeže! V den, kdy si celý svět připomínal osmdesáté výročí konce druhé světové války, oznámil Vatikán po svižné volbě jméno nové hlavy katolické církve. Stal se jí americký kardinál Robert Francis Prevost, který bude znám jako Lev XIV. Je tak prvním papežem pocházejícím z USA a zároveň 267. nástupcem svatého Petra. Tato událost, pro nás katolické křesťany, je tou největší, která se stala od posledního vydání našeho farního občasníku. Dne 21.04 ve velikonočním oktávu povolal Pán na věčnost svého služebníka papeže Františka. V sobotu 26.04 byl uložen k poslednímu odpočinku v bazilice Santa Maria Maggiore. Středa 07.05 byla ve znamení zahájení konkláve a též první volby Petrova nástupce a ve čtvrtek navečer jsme se už mohli radovat z nového papeže. Ať mu Pán žehná v jeho náročné službě a vyprošujeme mu též hojnost darů Ducha svatého.

Ale nyní se vrátíme k dění v naší farnosti od vánočního vydání Listů. Vánoční oslavy proběhly důstojně i vesele. Půlnoční mši svatou sloužil P. Jan Paseka, generální vikář královehradecký, stejně tak i bohoslužbu Božího hodů. Liturgii doprovodil Smíšený pěvecký sbor Orlice Koledovou mší Antonína Hradila.

Jak se už stalo tradicí uskutečnila se ve spolupráci s Charitou ČR a naší farností i letos na začátku roku Tříkrálová sbírka. 11.01. se koledové obchůzky zúčastnilo 8 skupinek, kterým se podařilo vybrat částku 68 261 Kč! Všem koledníkům, vedoucím skupinek i ostatním, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na akci, patří velké díky. Vánoční dobu uzavřel Svátek Křtu Páně, a nastalo liturgické mezidobí. Někteří z nás jsme se 02.02. zúčastnili Zimní školy liturgiky, tentokrát v pražských Emauzích. Jedním z témat byl Misál a jeho praktické používání v liturgii.

Událostí neméně důležitou bylo svěcení pomocného biskupa P. Prokopa Brože v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové. Krásný obřad se uskutečnil v sobotu 22.02. Některým z nás se podařilo popřát osobně novému biskupovi k jeho významnému dni. V pátek 21.03 se na naší faře sešla mládež rychnovského vikariátu, aby vytvořila pěkné společenství. Podrobněji se o tomto setkání dočtete v našem listě. Paní Lída Konvalinková a Petr Pávek putovali na Národní pouť (nejen) do Říma ve dnech 26.03.2025 až 03.04.2025, a to v rámci Svatého roku vyhlášeného papežem Františkem. Vzhledem k jeho nemoci neměli možnost se s ním sejít. Bylo by to už ale naposled. I o pouti si můžete přečíst více.

Popeleční středa začala modlitbou Křížové cesty v Lipové stráni. Celou postní dobu jsem se každou neděli Křížovou cestu modlili, vždy přede mší svatou. Pokračovali jsem denními modlitbami

Růžence za uzdravení P. Vladimíra. Setkávaly jsem se i k Modlitbám matek, i když ne zcela pravidelně. V sobotu před Květnou nedělí proběhla mini duchovní obnova s krátkou, ale o to zajímavější a hřejivou přednáškou P. Josefa Roušara z Rychnova nad Kněžnou a

poté jsme měli možnost přijmout svátost smíření. Zpovídal i P. Pawel Nowatkowski.

Svatým týdnem a velikonočním Triduem nás provedl liturgickou službou P. Petr Zadina. Vše proběhlo i dle tradice a místních zvyklostí. Oslavu Kristova Vzkříšení umocnil hudební doprovod liturgie pod vedením paní Dagmar Potštejnské. Na pondělí velikonoční jsem už uvítali po dlouhých více jak osmi měsících nemoci P. Vladimíra. Pevně doufáme, že život v naší farnosti se bude ubírat dál ve shodě s Boží pomocí a Jeho prozřetelností.

Na závěr ještě patří upřímné Pán Bůh zaplat' všem zastupujícím kněžím, jmenovitě P. Jaroslavu Kolbabovi, P. Pawlowi Nowatkovskemu, který zastupoval ex curendo P. Vladimíra, P. Viliamu Vágnerovi, P. Petru Zadinovi, P. Zbigniewu Żurawskemu, a především generálnímu vikáři Mons. Janu Pasekovi, který koordinoval kněžskou výpomoc a také sám několikrát sloužil. Pán Bůh zaplat' za veliké nasazení Petru Pávkovi a Lídě Konvalinkové, bez nichž, a dalších obětavých, by se chod farnosti asi zastavil. Vaše redakce

Přivítání jara s Bohem

V pátek 21.03 jsme se sešli na faře, abychom společně prožili čas, který nás nejen sblížil navzájem, ale především nás přiblížil k Bohu. Naše setkání začalo mší svatou v kostele, během níž jsme prosili o požehnání do nového období a děkovali za dar společenství.

Po mši jsme pokračovali na faře, kde jsme si užili odpoledne plné her, sdílení a duchovního zastavení. Házeli jsme na terče jako symbol hledání správného směru v životě a našeho zaměření na Krista. Také jsme rozjímali nad vybranými citáty z Písma, které jsme hledali ukryté v truhličkách na farní zahradě a které nás vedly k hlubšímu zamyšlení nad naším vztahem s Bohem.

Celý den jsme zakončili společnou modlitbou, v níž jsme Bohu odevzdali vše, co jsme během setkání prožili.

Atmosféra byla nepopsatelná a naplněná Boží přítomností. Všichni jsme si setkání velmi užili a s nadějí se těšíme na další společné chvíle. Děkuji za tak krásné chvíle, které můžeme prožívat spolu s Bohem.

Velké díky patří Adamovi a Dominikovi, jakožto hlavním organizátorům této akce a velké díky, že se do toho pustili.

S přáním požehnaných dní. Edit

Foto Edita Soldátová

Výročí Křesťanské akademie – pokračování

květen 2013: "Cyrilometodějská mise a její odkaz"

Při příležitosti a k uctění 1150.výročí příchodu našich věrozvěstů na Velkou Moravu jsme již podruhé, tentokrát v Klubu seniorů POHODA přivítali výborného pana profesora Petra Piťhu, probošta kolegiátní kapituly Všech Svatých na Pražském hradě.

leden 2014: "Premonstráti v Čechách a ve světě"

Další významný církevní řád, který nemalou měrou ovlivnil dějiny české a moravské církve i státu. Ve spolupráci s naším duchovním správcem, O. Benediktem Machálíkem OPraem jsme uspořádali přednášku s besedou v kavárně Kulturního domu Rabštejn. Naším hostem byl P. Mgr. Hroznata Adamec OPraem, vikář z Havlíčkova Brodu.

březen 2014: "České země a dvě světové války"

PhDr. Jan Stříbrný, historik a emer. vicepresident České křesťanské akademie nám v přednášce s besedou připomněl některá významná výročí v kontextu moderních dějin českého státu. Konalo se v kavárně KD Rabštejn.

duben 2014: "Zahraniční mise Armády České republiky"

Přednáška s videoprojekcí v kavárně KD Rabštejn v podání našeho krajana, rodáka z Orlických hor, kpt. Mgr. Vladimíra Hudouska nám přiblížila poslání a význam duchovní služby v

Armádě České republiky, kde kpt. Hudousek /m.j. účastník zahraničních armádních operací KFOR v Kosovu působil jako vojenský kaplan, později též jako kaplan Hradní stráže Praha.

září 2016: "Proč jsem křesťanem"

Naším hostem byl mons. Václav Malý, světící biskup pražský, jehož poutavou přednášku, spojenou s krásným osobním vyznáním jsme pro mimořádný zájem přesunuli z původně uvažované Divadelní kavárny do velkého sálu KD Rabštejn. Přednášce předcházelo vystoupení žáků a učitelů ZUŠ v Kostelci n. Orlicí. Přednes hudebních děl klasiků v jejich podání pana biskupa velice potěšil.

únor 2017: "Světové misijní hnutí dříve a dnes"

K uctění a připomínce 90.výročí vyhlášení Světového dne misí jsme pozvali národního ředitele Papežských misijních děl, ICLic. Mgr. Leoše Halbrštáta. Přednáška s videoprojekcí v Divadelní kavárně KD Rabštejn byla stručným pojednáním o záslužné práci misionářů ve světě, zejména v nejchudších zemích Afriky a Asie, a o jejich úsilí v boji se sociální nespravedlností, nemocemi, chudobou a ngramotností.

květen 2017: "Fatima 1917 - 2017"

100.výročí zjevení Panny Marie v portugalské Fatimě jsme si připomněli přednáškou "ZJEVENÍ, POSELSTVÍ, PROROCTVÍ". Našimi hosty byl národní president Světového apoštolátu Fatimy pro ČR Mons. Mgr. Pavel Dokládál a členka Světového

apoštolátu sr. Hanička Frančáková, která nám představila malou kopii sošky fatimské Panny Marie. Konalo se v kostele sv. Jiří.

červen 2017: "Proč astrologie nefunguje, kdežto astronomie ano"

Nejznámější český astronom, astrofyzik a popularizátor přírodních věd, RNDr. Jiří Grygar, CSc. z Fyzikálního ústavu AV ČR dokázal opět naplnit velký sál KD Rabštejn svojí poutavou přednáškou. První přednáška na přírodovědecké téma o astronomii a její pseudovědecké podobě plná zajímavých informací a nezvratných důkazů.

červenec 2017: "Itálie očima premonstráta aneb putování po stopách světců"

Náš duchovní správce P. Bc. Benedikt R. Machalík OPraem nás pozval v sobotu 22.července na neformální posezení na faře, které se stalo jakousi pomyslnou tečkou, uzavírající jeho působení v duchovní službě v naší farnosti. Podělil se s námi o své zážitky při červnové dovolené v Itálii, zejména při návštěvě Věčného města, o jeho zvláštní, jedinečnou atmosféru, jeho Genius Loci stejně tak o prožitky při poznávání mnoha dalších památek a duchovních míst Itálie, včetně benediktinského Monte Casino, a na závěr - San Giovanni Rotondo. Úžasná poutní dovolená, hluboké duchovní zážitky a jistě také slušný sportovní výkon. RmP

Osobní vzpomínka na arcibiskupa Karla Otčenáška

Letos je to už 105 let, kdy se v roce 1920 narodili sv. Jan Pavel II., biskup Karel Otčenášek i náš pan děkan P. Josef Petruj. Dovolím si pár osobních vzpomínek na Otce Karla.

Narodil se 13. dubna 1920 v Českém Meziříčí. Studia kněžství dokončil v Římě v roce 1945 a jeho první působiště jako kaplana bylo v Týnci nad Labem. Do zdejšího kostela jsme docházeli i z mého rodiště Vinařic na druhém břehu řeky, protože bylo blíže než náš farní kostel v Záboří nad Labem. (Vinařice jsou nyní součástí Týnce.)

Otec Karel se ihned aktivně zapojil do mnoha aktivit ve farnosti a obci. Katolický skaut, loutkové divadlo, ministrantská Legio angelica, Orel, chrámový zpěv, poutě, církevní průvody, osobní návštěvy rodin atd. Začínal jsem tehdy ministrovat a vzpomínám, jak jsem v adventu 1946 "sloužil" na jeho rorátních mších od 6,30 a pak čekal na začátek vyučování. Slavné božitélové průvody po celém náměstí, celostátní pouť na Svatou Horu zvláštním vlakem, skautský tábor s jeho nedělní mší sv. na louce a mnohé jiné akce mi zůstaly v paměti dosud. V Týnci působila jako katechetka i Karlova sestra Anička, která se zde později i provdala. Dosud žije jako téměř 97 letá vdova u svého mladšího syna v Lochenicích, udržujeme s ní stále kontakt.

V roce 1947 se obnovovaly katolické střední školy. Otec Karel jenom ze své farnosti dokázal získat a s rodiči domluvit vyslání čtyř žáků do biskupského gymnázia v Bohosudově. Byl jsem mezi nimi a nastoupil jsem 1. září, i když můj tatínek 25. 8. zemřel a 28. 8. měl pohřeb.

Když nás při "akci K" 13. dubna 1950 rozehnali a vrátil jsem se domů, Otec Karel už v Týnci nebyl a po tajném biskupském vysvěcení byl brzo dlouhodobě internován. O jeho osudech jsme se sporadicky a důvěrně dozvídali přes jeho sestru a známé.

V roce 1962 po amnestii pracoval Otec Karel jako dělník v opočenské mlékárně a 1965 byl umístěn ve farnosti Trmice, kde měl v péči asi 13 kostelů. Tam jsme jej jednou s manželkou navštívili a jako pokaždé nás srdečně přivítal, pozdravil a zajímal se nejen o rodinu a vždy připomněl: Pozdravujte! V roce 1968-1973 byl jako duchovní správce v Plotištích u HK a při "normalizaci" musel zpět do Trmic. Jednou jsme se s ním setkali při poutním zájezdu MO ČSL na Velehradě. Také přijel do Týnce na pohřeb jednoho významného farníka, mši sv. ale nesměl celebrovat.

Zúčastnil jsem se jeho slavnostního uvedení do biskupského úřadu v lednu 1990, návštěvy jeho blízkého osobního přítele papeže Jana Pavla II. v Hradci Králové v roce 1997 a několika slavností, například při oslavě jeho devadesátin.

Titulárním osobním arcibiskupem byl jmenován při odchodu do důchodu v roce 1998. Vždy při bližším setkání - jako jistě mnohé jiné - mě, třeba jen na dálku, pozdravil alespoň úsměvem.

Z účasti na jeho pohřbu koncem května 2011 jsme s manželkou jeli do FN pro snachu a tam nám sdělili, že její nemoc už nelze vyléčit....

Josef Stehlík

Boží Tělo v Týnci nad Labem 1946 nebo 1947

Velehrad červenec 1968
Snímky z osobního archivu JS

Zdravice z Říma od nového biskupa královéhradecké diecéze Prokopa Brože

„Posíláme nádherný pozdrav z národní pouti, která je spojená s jubileem 2025. Je nás tady skupina seniorů z Hradce Králové a širokého okolí. Je nám tady moc hezky a pouť, kterou tady zrovna prožíváme, nás postupně uvádí do hlubšího tajemství naší naděje. Na začátku jsme prožili den v bazilice Svatého Jana Lateránského, včera jsme byli u Svatého Pavla za hradbami a také u Svatého Petra a dneska se těšíme, že naše putování tady v Římě uzavřeme v bazilice Santa Maria Maggiore. Chceme Vám poslat a společně s vámi sdílet radost z naděje – to je něco, co nikdo nemáme v rukách, ale dostáváme to jako dar, kterým nás Bůh obdarovává a kterým nikdy nešetří! Naopak nás vede k tomu, abychom se do jeho naděje stále lépe a hlouběji nořili. Tak vám přeji do každého vašeho dalšího dne hodně naděje, světla a Božího milosrdenství.“

Tato slova pronesl otec biskup Prokop okamžitě a střelhbítě na žádost vedoucí naší výpravy Veroniky Čepelkové do mikrofonu brzy ráno v neděli, kdy jsme se třetí den vydávali na další putování po Římu a jeho památkách – už jsme věděli, jaká tlačénice umí být v metru nebo jak je dobré, držet se co nejbližší Prokopovi v přeplněných uličkách Říma obzvláště u fontány di Trevi nebo na Španělských schodech. Nejen proto, že hrozilo

ztracení se neboli „přirozený úhyn“ (jak zavtipkoval otec biskup), ale i proto, že by člověk přišel o zajímavý výklad nebo postřeh vážící se k danému místu. Nikdo jsme se neztratil – a když, tak jen na chvíli - naopak byli jsme více a více zorientovaní v trasách metra a linkách autobusů.

Tyto zážitky však převyšoval duchovní rozměr z každodenního styku s otcem biskupem Prokopem Brožem a ze společných modliteb jak v autobuse, tak na každodenních mších. A to nejen ve Věčném městě, ale v Casciu u hrobu sv. Rity, v Bari u ostatků sv. Mikuláše, v Monte Sant'Angelo v jeskynní svatyni pod bazilikou Svatého archanděla Michaela, v San Giovanni Rotondo na místě, kde žil, sloužil, zemřel a je pochován stigmatizovaný sv. Padre Pio. Tam jsme se obzvláště modlili za zdraví vás všech doma – Padre Pio je uznávaný jako přímluvce uzdravení nemocí a vztahů a sv. Rita je známá jako „svatá nemožných věcí“.

O tom, jaká je síla modlitby k těmto svatým, pak spontánně a nadšeně svědčil další kněz v našem autobusu otec Krzysztof Leon Klat z farnosti Holešov – jel s námi na pouť, moc nemluvil, hodně se modlil, u sv. Padre Pia nás vyzýval k postu a usilovné modlitbě s velkou nadějí na vyslyšení a pak se ukázalo, že měl v srdci konkrétní problémy svých farníků, za ty se modlil a druhý den anebo ještě ten večer mu z domova přicházely zprávy s neuvěřitelnými obraty a zázraky! A pak se k jeho svědectví přidali další poutníci a vzniklo krásné nenaplánované povídání,

jaký je náš Bůh velký, milosrdný a obdivuhodný ve svém slitování.

A my chceme svědčit o tom, že v osobnosti otce biskupa Prokopa Brože sídlí moudrost, laskavost, vstřícnost a snoubí se s velkou pokorou, trpělivostí, lidskostí a přívětivostí, zároveň mu nechybí humor, kterým rychle reaguje na běžný život. Ukázal se také jako vnímavý a milosrdný zpovědník s dobrou radou a povzbuzením. Máme dobrého nového biskupa a bylo moc milé být mu nablízku a více pochopit synodální naději v naší církvi.

Oficiální část národní poutě bylo možné sledovat na TV Noe, případně v archívu této televize nebo na www.youtube.com lze shlédnout i jejich záznamy. Ale my máme v duši něco navíc – emoce, které ještě budou doznívat, možná ještě dlouho zrát a dozrávat v našich srdcích.

Ludmila Konvalinková

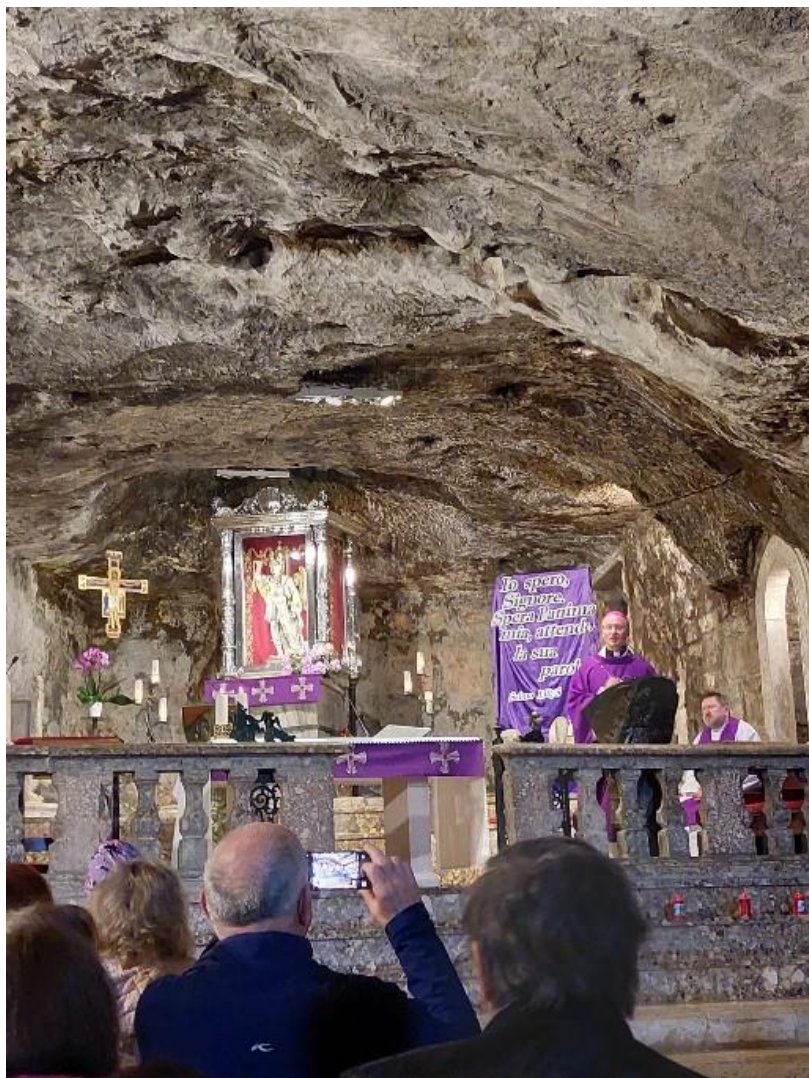

Foto autorka

Druhý příchod Kristův, konec světa

Téměř od doby, co je lidstvo lidstvem zabývá se, trápí ho, nebo spíše láká a fascinuje otázka konce světa. Křesťané s touto událostí spojují druhý příchod Krista na zem. Ale bude to opravdu tak a máme se otázkou konce světa nějak příliš a podrobně zabývat? Máme chtít vědět, kdy to nastane? Můžeme a nemusíme. Všichni jsme od Pána dostali nezasloužený a krásný dar – dar života. Každý z nás jsme dostali i prostor a podmínky k tomu a pro to, jak a kde žít. Každý z nás jsme byli postaveni do rozdílné situace ve vztahu k životu. Pokud nám byly dány příznivé podmínky, máme za úkol svůj život rozvíjet nejen pro vlastní dobro, ale i pro dobro druhých a snažit se spolupracovat s těmi a ulehčit těm, kteří jsou jinak obdarováni než my. Své životy žijeme ve světě. Svět je další dar, který jsme dostali. Je nám dáno ho spolutvořit a přetvářet a budovat tak, aby nám na něm bylo dobře. Máme rozvíjet Boží stvoření, máme utvářet a spoluutvářet jeho běh. Mnozí říkají, jak je ten svět zkažený, to je hrůza, co se děje... je a není. Už naši hodně vzdálení předkové hodnotili svět, že je zlý, špatný, dokonce jedna zbožná píseň nás poučuje a lituje, že se od Nejsvětější svátosti vracíme v ten zlý svět. A ten zlý svět a lidi na něm dokonce připravili o život syna Božího a je to už více jak dva

tisíce let a svět stále trvá. Apoštol Pavel říká, že tam, kde se rozšířilo zlo a hřích, tak tam se zase v hojné míře šíří Boží milost a milosrdenství. Naším úkolem je žít tady a teď, tam, kde máme svoje místo, radovat se a vzdávat díky svému Spasiteli a Tvůrci. Je zřejmé, že druhý příchod Kristův přijde, že nastane konec světa takového, jaký známe, ale ten konec bude novým počátkem, proto se neznepokojujme, žijme v lásce k Nejvyššímu, k ostatním i k sobě, nevyhledávejme znamení či atributy blížícího se konce, nepodléhejme falešným prorokům ani konspiračním teoriím, protože to, kdy nastane, neví nikdo, jen sám Bůh!

MS

Máte nějaké podněty, návrhy či připomínky? Na těchto stránkách může být i Váš příspěvek.

Termín uzávěrky dalšího čísla bude včas oznámen.

Příspěvky je možné posílat také elektronicky na adresu farnosti: rkfd.kostelec.no@centrum.cz nebo s.catrin@seznam.cz

Redakce neodpovídá za obsah jednotlivých příspěvků

Svatojiřské listy – občasník kostelecké farnosti,
ročník 22, číslo 1, květen 2025

Vydává: Římskokatolická farnost – děkanství Kostelec n O.

Redakce: Jana Vajglová, Milena Slavíková

Grafická úprava a tisk: Jiří Slavík, Jindřich J. Slavík

Režijní cena 20,- Kč